VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Myrskyn jälkeen äänestämään

Joulupyhien myrskyt ravistelivat Suomen politiikan silmäätekevät hereille. Parin arkipäivän jälkeen hallituksen sisältä myrskytuhoja siivoamaan ryhtyivät elinkeinoministeri **Jyri Häkämies** (kok.) ja sisäministeri **Päivi Räsänen** (kd.).

Ministerit eivät sentään lähteneet kenttätarkastuksille. Valtioneuvoston linnan suojista Häkämies lähinnä voivotteli sähköyhtiöiden puolesta, kuinka kallista maakaapelointi on. Räsänen puolestaan määräsi tuhannet alaiset raivaushommiin.

Myrskyn jälkeen tovi tuumittiin, etteivät suomalaiset poliitikot osaa mielistelyn taitoa äänestäjien edessä.

Onneksi ihmisten avuksi riensi presidenttiehdokas **Paavo Väyrynen** (kesk.), joka viisastellen sortui myrskypopulismiin haukkumalla hallituksen toimet. Pian muu presidenttikaravaani tuli perässä.

Jotain on otettu opiksi. Kuluneella viikolla ministeri Häkämies sentään bongattiin Lopella ihmettelemässä edelleen roikkuvaa ilmajohtoa (Aamuposti 12.1.). Viikkoja on kulunut, mutta suursähköyhtiö ei ole tehnyt vioille mitään. Voi voi!

Tykkäänkö vai en?

Presidentinvaalien loppuhuipennus lähestyy hyvää vauhtia. Monet äänestäjät toivovat kuulevansa vielä tyrkyllä olevilta sen lopullisen perusteen, miksi äänestää juuri häntä.

Mediassa presidentinvaaleja on lämmitelty kuin vanhaa savusaunaa konsanaan: huolella ja hartaasti.

Suomea kiertävillä ehdokkailla tuntuu olevan tasaisesti kysyntää. Ehdokkaat ovat paistatelleet tilaisuuksissa ja lehtien palstoilla.

Monenlaiset mielipiteet kiinnostavat yleisöä. Viihteellisessä politiikan journalismissa asialla ei ole nyt väliä. Ehdokkaiden perhesuhteita ja seksielämää on retosteltu lapsellisuuksiin saakka.

Pääasia on, että poliitikko pääsee puhumaan jostain poliittisen agendan ulkopuolisista kysymyksistä.

Julkisuuden keinoja on monia. Virtuaalimaailmassa kilpaillaan lumeäänistä. **Pekka Haavisto** -fanit rummuttavat Facebookissa kannatuksen – siis tykkäämisten – nousua ja samalla toivovat, että hurmos leviäisi muualle ja mediaan. On jokunen lehti jo niellyt vihreiden syötin.

Kuka oikein kyykyttää?

Kaikkiin tempauksiin ehdokkaat eivät ryhdy. Median kyykytyksen väistelijänä on kunnostautunut **Paavo Lipponen** (sd). Lipposen hermoa on koeteltu, mutta hänelle ei ollut kanttia kieltäytyä Aamulehden paneelista tai Hesarin kuntotestistä.

Vaaleista välittämättä Lipponen on pysynyt uskollisena tavoilleen.

Nähty on, että ilman mediaa kampanjoinnista ei tulisi yhtikäs mitään. Väyrysen pihi Suomi-kiertue olisi turha, ellei siitä kirjoitettaisi kymmenittäin lehtijuttuja maakuntien lehtiin.

Jos ei rahalla, niin teoilla hankitaan näkyvyyttä.

Marttyyriehdokas valmiina

Hakaniemen demarilinnakkeessa elvytetään kiihtyvillä iskuilla kuuluisaa punakonetta. Lipposen imussa SDP:n kannatus on laskenut tuntuvasti – tai päinvastoin.

Paniikki kolkuttelee jo ovea. Ennenkuulumatonta on, että viiden vaalin voittoputki on katkeamassa.

Kun Lipponen ilmoittautui viime elokuussa mukaan presidenttikisaan, puhuttiin yleisesti SDP:n onnenpotkusta.

Vielä silloin kaikki näytti valoisalta. Syksyinen asetelma **Sauli Niinistön** (kok.) ja Lipposen välisestä presidenttitaistosta on nyt tyystin unohdettu.

Demarijohdon arvio on menossa pahasti pieleen, kun ehdokkaan kannatusluvut ovat kaukana odotetusta.

Presidentinvaalien ensimmäisen marttyyrikokelas on tiedossa: puoluesihteeri **Mikael Jungner** lupasi maanantaisessa Uutispäivä Demarissa erota, ellei Lipposen kurssi muutu.

Skandaalit korvaa härskit sarjakuvat

Mitä kaikkea presidenttiehdokkaiden ympärillä oikein ehtiikään tapahtua? Hyvää vauhtia näistä vaaleista on tulossa sisäsiistit. Härskimmät vaalijutut tarjonnee vain **Pertti Jarlan** Fingerpori-sarjakuvat.

Skandaaleja ja huhujakin ehtii syöttää vielä julkisuuteen.

Kaiken sivussa Haavisto toivoo salaa viimeisistä gallupeista uutta nostetta ja **Timo Soini** (ps.) huonoja uutisia Euroopasta. Joku on aina tasaisen itsevarma. Väyrysen tukijoukossa mukirahaa pistetään jo sivuun odottamaan toisen kierroksen tv-mainoslaskuja. Niinistö vaan ihmettelee, kun muut kompuroivat kisassa.

JANNE IMPIÖ

VIIKON VÄRSSY

Aamu junassa tyynynpala niskassa beekooteen nostoon viraston työntö ei lyö vahvan raudan vetoa

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 13.1.

Maaseudun talouksista 85 pros. sähköistetty

Yli 85 % maaseudun talouksista on tähän mennessä sähköistetty. Työ on vaatinut suuria investointeja, mutta se on samalla merkinnyt maaseudun elintason huomattavaa kohoamista.

jatkoa edelliseltä sivulta

Juha Ruokangas valitsee, mistä lankusta ottaisi kitaraan kansipuun. Suurin osa yrityksen käyttämistä puulajeista on lämpökäsitelty.

Kitaran runko- ja kansipuiden valinta on tarkkaa työtä. Kuvan päällimmäinen puu on jääkoivua, joka on yksi visakoivun muoto (kuva oikealla).

MARKKU VUORIKARI

Kun runkopuu jyrsitään, kitara saa tunnistettavan muotonsa. Tomi Nivala keskittyy työhönsä.

Lari Lätti kiillottaa hiomiaan otenauhoja.

Ruokankaan kitaroiden satula on kotimaista hirven luuta. Satulan viimeistely on yksi rakentamisen loppuvaiheessa tehtävistä töistä (kuva oikealla).

Kitara saa tunnistettavan muotonsa jyrsimen käsittelyssä

Kitaranrakentaja aloittaa soittimen valmistamisen puiden valinnalla ja lopettaa pakkaamalla valmiin soittimen koteloonsa. Kaikki välillä tapahtuva on käsityötä.

JANAKKALA (MT)

Lankun muuttamiseen soittimeksi tarvitaan paljon työtunteja ja monia monia työvaiheita. Ruokangas Guitarsissa yksi soitinrakentaja tekee yhden kitaran alusta loppuun yksin. Jokaisella rakentajalla on tietyt soitinmallit, joita hän rakentaa. Yhden kitaran tekemiseen menee noin kaksi kuukautta.

”Nopeasti tekemällä tulisi huonoja kitaroita”, soitinrakentajamestari **Juha Ruokangas** kertoo.

”Koko toimintamme kivijalka on, että tekemämme kitara on juuri niin hyvä kuin minä sitä markkinoimme.”

Ruokankaalle on erittäin tärkeää, että hänen nimeään kantavat kitarat tehdään käsityönä.

”Jokaisen tekovaiheen tulee olla sellainen, että kehtaan näyttää sen kenelle vain.”

Puilla on merkitystä

Kitaran valmistus aloitetaan puiden valinnalla. Rakentaja valitsee runko-, kansi-, kaula- ja otelautapuut.

Ruokankaan kitaroissa kansipuu on yleensä loimukoivua.

”Runko- ja kaulapuu ovat yleensä espanjansetriä. Otelauta on yleisimmin loimukoivua, eeben- tai ruusupuuta.”

”Runkopuulle tärkeintä on, että puu resonoi hyvin. Kaulapuussa sen sijaan arvostetaan hyvää taivutuslujuutta”, Ruokangas selittää.

Valintoja tehdessään rakentaja kiinnittää huomiota myös siihen, onko puu kasvanut suoraan vai ei.

”Syiden pitää kulkea lankussa suoraan, ja lankun olla hyvin kuivattua. Emme voi ottaa riskiä, että vielä valmiina kitarana puu vääntyilisi.”

Kitara saa muotonsa

Puiden työstäminen kitaraksi aloitetaan runkopuun hionnalla.

”Rungon sopiva paksuus riippuu siitä, millaista kitaraa ollaan tekemässä. Tyypillinen paksuus on 40–45 millimetriä”, Ruokangas kertoo.

Hiottu runkopuu jyrsitään mallin avulla halutun muotoiseksi.

Kansipuuhun saadaan elävä pinta halkaisemalla kansipala kahtia, avaamalla saadut palat kuin kirja ja liimaamalla ne yhteen.

”Kun runko on saanut muotonsa, kansipuu ja runko liimataan yhteen. Samalla myös kansi jyrsitään muotoonsa”, Ruokangas selittää.

Kun runko on muotoiltu, rakentaja aloittaa kaulan työstämisen.

”Kaula aihioidaan ja muotoillaan samalla tavoin kuin runkokin. Lisäksi lapaan jyrsitään kolo, johon helmiäissimpukasta sahattu logomme liimataan”, Ruokangas kertoo.

Lopuksi runko ja kaula yhdistetään.

Takuu kruunaa työn

Osien yhdistämisen ja puutöiden viimeistelyn jälkeen kitaraa lakataan ja hiotaan neljästä kuuteen kertaan. Mikäli runko on tarkoitus maalata, se tehdään tässä vaiheessa.

Hionnan ja lakkauksen jälkeen on vuorossa kaulan otelautaan upotettujen otenauhojen hionta ja kiillotus.

”Tässä vaiheessa kitara alkaa olla kokoamista vaille valmis. Kasaus aloitetaan yleensä elektroniikkatöillä”, Ruokangas selittää.

Kitaran elektroniikka koostuu lähinnä mikrofoneista, äänenvoimakkuuden ja -sävyn säätimistä, kytkimistä ja johdoista. Niiden kokoaminen on pikkutarkkaa työtä.

Kun kitaran kaikki osat ovat paikoillaan, soitin säädetään huolellisesti ja viritetään.

Valmis kitara pakataan laukkuun, jossa on huoltovälineiden lisäksi aitoustodistus ja kuvia juuri kyseisen kitaran rakentamisesta.

”Kitaroillamme on kahdenkymmenen vuoden takuu. Haluamme sillä viestittää asiakkaillemme, että soittimiimme voi aina luottaa, oli tilaaja sitten ammattimuusikko tai harrastaja”, Ruokangas kiteyttää.

ANNIINA KESO

Kitaran osat

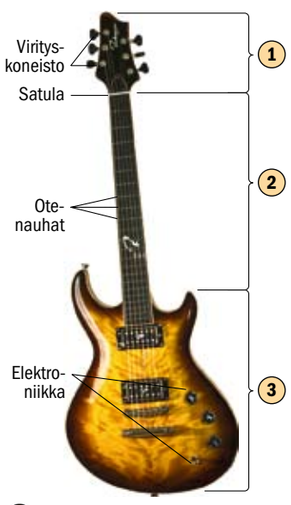

1 Lapa
2 Kaula ja otelauta
3 Runko, kansipuu